

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6. 5. 2021 v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Denisy Kalfeřtové a přísedících Lenky Holatové a Simony Löfflerové ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o žádosti o podmíněné propuštění

takto:

- I. Podle § 88 odst. 1 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se odsouzený [celé jméno odsouzeného], [datum narození], podmíněně propouští z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 1428 (tisíc čtyři sta dvaceti osmi) dnů, jako zbytku z trestu původně v trvání 13,5 roku uloženého rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 6. 4. 1995, sp. zn. 10 T 52/94, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Brně – venkov ze dne 18. 3. 2003, sp. zn. 1 PP 33/2003, a jehož výkon byl nařízen usnesením téhož soudu ze dne 9. 1. 2009, sp. zn. 1 PP 33/2003.

Podle § 89 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 89 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 48 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku se odsouzenému ukládá povinnost podrobit se vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy.

- II. Podle § 6 odst. 1 písm. c) trestního řádu se přijímá záruka Apoštolské církve, křesťanského sboru Liberec, za dovršení nápravy odsouzeného.

Odůvodnění:

1. Odsouzený podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 1 428 dnů, jakožto zbytku z trestu odnětí svobody v trvání 13,5 roku z rozsudku Krajského soudu v Brně z 6. 4. 1995, sp. zn. 10 T 52/94, z jehož výkonu byl původně podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu Brno – venkov ze dne 18. 3. 2003, sp. zn. 1 PP 33/2003, přičemž výkon jeho zbytku mu byl nařízen usnesením téhož soudu ze dne 9. 1. 2009, sp. zn. 1 PP 33/2003, který v současnosti vykonává.

2. Podle § 88 odst. 1 písm. a), odst. 4 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, dále jen „trestní zákoník“, může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody (odst. 1 písm. a). Osoba odsouzená za trestný čin vraždy (§ 140) (...), jakož i osoba odsouzená k výjimečnému trestu odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let (§ 54 odst. 2), mohou být podmíněně propuštěny až po výkonu dvou třetin uloženého trestu odnětí svobody, nehrozí-li s ohledem na okolnosti činu, za který byla odsouzena, a povahu její osobnosti opakování spáchaného nebo jiného obdobného zvláště závažného zločinu (odst. 4).

3. Podle § 91 odst. 4 trestního zákoníku opětovné podmíněné propuštění z výkonu téhož trestu je možné po výkonu poloviny zbytku trestu a v případech uvedených v § 88 odst. 4 po výkonu dvou třetin zbytku trestu. Opětovné podmíněné propuštění z výjimečného trestu odnětí svobody na doživotí není možné.

4. Z výše uvedeného pro odsouzeného, kterému byl současný trest odnětí svobody uložen mimo jiné za zvláště závažný trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. f) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, který je trestným činem obdobným zvláště závažnému zločinu

vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i), písm. j) trestního zákoníku, vyplývají ke splnění 3 podmínky, a to 1) vykonání nejméně dvou třetin celkové délky zbytku trestu, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní predikce vedení řádného života po podmíněném propuštění.

5. Ad 1) Odsouzený byl do současného výkonu trestu odnětí svobody dodán policií dne 13. 9. 2018, konec trestu připadá na 11. 8. 2022. Dvě třetiny délky zbytku trestu uplynuly dne 22. 4. 2021, první podmínka je splněna.

6. Ad 2) Dle zprávy věznice je odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody hodnocen kladně. Odsouzený trest vykonával nejprve ve Věznici Stráž pod Ralskem, odkud byl na vlastní žádost dne [datum] přemístěn do Vazební věznice Liberec. Odsouzený je od 11. 6. 2019 v oddělení se středním stupněm zabezpečení, v tzv. bezdrogové zóně. Odsouzený není pracovně zařazen z důvodu jeho nepříznivého zdravotního stavu. Chování odsouzeného je na požadované úrovni. Program zacházení odsouzený plní, získal I. PSVD a doposud mu bylo uděleno celkem 16 kázeňských odměn. Kázeňsky trestán nebyl. Odsouzený se rovněž účastnil a účastní velkého množství resocializačních programů, zejména kurzu Mezinárodního vězeňského společenství s názvem „Vězňova cesta“, který absolvoval a poté v kurzu působil i jako lektor, dále program 3Z, který ukončil v říjnu 2020, v současnosti se pak účastní Resocializačního a reintegračního programu BETA a spolupracuje s NNO Člověk v tísní na řešení svých dluhů. Odsouzený rovněž absolvoval praktický kurz „Strojní a zámečnické práce“ a je v trvalém kontaktu s Apoštolskou církví v Liberci. Soud hodnotí podmínku polepšení se ve výkonu trestu jako splněnou, neboť odsouzený vykazuje trvalou změnu svých životních postojů, o čemž svědčí jednak jeho dlouhodobé zařazení do I. PSVD, vysoký počet kázeňských odměn, jakož i úspěšně absolvované resocializační a dovednostní kurzy.

7. Ad 3) Soud při hodnocení třetí podmínky obvykle vychází ze 3 dílčích kritérií, a to zajištěného bydlení a zaměstnání, hodnocení věznice a trestní minulosti odsouzeného, a dále přihlíží k tomu, zda odsouzený do výkonu trestu nastoupil dobrovolně.

8. Odsouzený chce po svém propuštění bydlet u své přítelkyně v Liberci, pracovat chce jako strojní zámečnický u společnosti T v Liberci, což odsouzený doložil písemnými přísliby.

9. Dle hodnocení věznice je obtížné odhadnout postpenitenciární perspektivu odsouzeného s ohledem na jeho závažnou trestní minulost. K protektivním faktorům je u odsouzeného řazeno jeho stabilní rodinné zázemí a skutečnost, že od poslední trestné činnosti uplynula delší doba. Jako diskutabilní se však jeví změněný náhled odsouzeného na jeho trestnou činnost, když nelze přesně odhadnout, zda jde o trvalou pozitivní změnu nebo jen o přechodný jev.

10. Jak bylo uvedeno výše, soud při hodnocení třetí podmínky vychází především z trestní minulosti odsouzeného. Z obsahu evidence Rejstříku trestů vyplývá, že odsouzený byl v minulosti v době od roku 1994 do roku 2006 v České republice pravomocně odsouzen celkem ve 4 případech, dále pak ve 4 případech na území Spolkové republiky Německo a v 1 případě na území Itálie. První záznam představuje odsouzení z rozsudku Krajského soudu v Brně z 6. 4. 1995, sp. zn. 10 T 52/94, kterým byl odsouzenému za zvláště závažný trestný čin vraždy a za trestné činy krádeže a neoprávněné užívání cizí věci uložen nyní projednávaný trest odnětí svobody. Dva záznamy z roku 2004 představují odsouzení za sbíhající se trestné činy krádeže, za které byl obžalovanému původně uložen alternativní trest později přeměněný v nepodmíněný trest odnětí svobody, jehož výkon byl odsouzenému amnestován na základě rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013. V případě třetího záznamu jde o uznané odsouzení německého soudu za krádeže spáchané do roku 2005, odsouzený v SRN následně i vykonával nepodmíněný trest. V případě odsouzení italským soudem z roku 2011 šlo rovněž o odsouzení za majetkovou trestnou činnost, za níž mu byl uložen peněžitý trest. Z výkonu nyní projednávaného trestu byl odsouzený v roce 2003 podmíněně propuštěn, avšak výkon zbytku trestu mu byl v roce 2009 opětovně nařízen. Odsouzený se po dobu nejméně 8 let zdržoval mimo ČR, odjel na Kapverdské ostrovy, kde pobýval až do roku 2018, kdy se rozhodl vrátit do ČR i s vědomím, že

do výkonu trestu bude muset nastoupit. Do výkonu trestu dobrovolně nenastoupil, byl do něj dodán policií.

11. Soud při hodnocení třetí podmínky přihlédl k závěrečným zprávám z odsouzeným absolvovaných resocializačních programů. Dle závěrečné zprávy programu „3Z – Zastav se, zamysli se, změň se“ odsouzený prokázal značnou míru sebereflexe, dokázal samostatně identifikovat své rizikové faktory a získal schopnost kritického myšlení, což mu umožní volit správná řešení nastalých problémů. Odsouzený též získal náhled na svou trestnou činnost, kterou již nyní nebagatelizuje. Rovněž lze pozitivně hodnotit, že odsouzený se sám angažoval o účast v resocializačním programu BETA, byť se z důvodu pandemické situace realizoval dálkovým způsobem.

12. Soud dospěl k závěru, že i třetí podmínka je u odsouzeného splněna, neboť pokládá za pravděpodobné, že odsouzený v budoucnu povede řádný život, když odsouzený má stabilní rodinné zázemí, zajištěné bydlení i zaměstnání, z něhož mu bude plynout legální příjem, což by mělo výrazně snížit riziko recidivy jeho minulé majetkové trestné činnosti páchané v ČR i zahraničí, a dále, že odsouzený získal dostatečný náhled na svou trestnou činnost. To vše svědčí pro závěr, že třetí podmínka je splněna i přesto, že odsouzený v minulosti dobrodiní soudu v podobě podmíněného propuštění náležitě nevyužil, že se odsouzený v minulosti před nástupem nynějšího trestu dlouhodobě skrýval v zahraničí, což však sám posléze doznal, a že do nynějšího výkonu trestu nenastoupil dobrovolně. Nadto ke spáchání trestné činnosti, za kterou byl odsouzenému uložen nynější trest odnětí svobody, došlo před téměř 30 lety a od posledního odsouzení, byť zahraniční, uplynulo téměř 10 let, z čehož je zjevné, že v době před nástupem nynějšího výkonu trestu odsouzený do určité míry prokázal schopnost vést řádný život.

13. Proto soud podle § 88 odst. 1 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku vyhověl žádosti odsouzeného a podmíněně jej propustil z nyní vykonávaného trestu odnětí svobody, neboť dospěl k závěru, že u odsouzeného byl účel trestu již naplněn, a je tedy namístě poskytnout odsouzenému příležitost, aby svým chováním na svobody prokázal, že vykonání zbytku trestu již není třeba. Vzhledem k tomu, že odsouzenému byl nyní projednáván trest uložen za trestný čin, který by dle dnes účinného trestního zákona spadal do kategorie zvlášť závažných zločinů, stanovil soud zkušební dobu v délce 5 let, tj. v horní polovině zákonné sazby dle § 89 odst. 1 trestního zákoníku. Takto stanovenou zkušební dobu soud považuje za dostatečnou z hlediska dalšího výchovného působení na odsouzeného a zajištění jeho dostatečné nápravy v běžném životě. Zároveň soud odsouzenému uložil přiměřenou povinnost podrobit se programu sociálního výcviku a převýchovy, neboť toto pokládá za vhodné z hlediska dalšího výchovného působení na odsouzeného ve zkušební době a upevnění jeho kladně změněných životních postojů. Soud pokládá za vhodné, aby odsouzený pokračoval v účasti na Resocializačním programu „Beta“.

14. Podle § 6 odst. 1 písm. c) trestního řádu soud přijal záruku Apoštolské církve, křesťanského sboru Liberec za dovršení nápravy odsouzeného, neboť má za to, že je vhodné i tímto způsobem zvýšit pravděpodobnost celkové nápravy odsouzeného a zároveň prostřednictvím této náboženské organizace sledovat chování odsouzeného v průběhu zkušební doby. Odsouzený je již nyní v dlouhodobém kontaktu s touto náboženskou organizací, do jejíchž aktivit zapojuje korespondenčně. Nadto za odsouzeným do věznice pravidelně dochází pastor této církve, který s odsouzeným pracuje na jeho nápravě.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat do 3 (tří) dnů od jeho oznámení stížnost ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v Liberci.

Právo podat stížnost nenáleží tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Liberec 6. května 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. června 2021.